

**TVORBA, REFLEXE A POUČENÍ Z VYTVÁŘENÍ BAKALÁŘSKÉHO FILMU NA
TÉMA „TŘI OŘÍŠKY PRO ZÁBAVU“ Z POHLEDU AUTORA A REŽISÉRA**

Bc. Jakub Palmovský

Bakalářská práce
2012

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně .....

Jméno, příjmení, podpis

---

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevýdělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby. 2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3: (3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacího zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo: (1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlédne k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Cílem této bakalářské práce je obeznámit čtenáře se všemi aspekty, které měly vliv na vznik bakalářského filmu Tři oříšky pro zábavu na oboru Klasické animované tvorby na Universitě Tomáše Bati ve Zlíně.

Jako režisér filmu podílející se na jeho vzniku už od jeho prvotního nápadu, se pokusím celý proces analyzovat ve všech jeho fázích z pohledu různých profesí.

Chci upozornit na všechny problémy a jejich řešení a taky na všechny zkušenosti, kterými mě práce na tomto projektu obohatily.

Právě tyto zkušenosti mohou být do budoucna nápomocny pro další tvůrce animovaných filmů.

Naleznete zde popis dramaturgické přípravy scénáře, všechny zásady, kterými jsme se řídili, fotodokumentaci, storyboard i práci na hudební složce filmu.

Klíčová slova:

Tři oříšky pro zábavu, Jakub Palmovský, Martin Šmoldas, výroba animovaného filmu, pixilace, stop-motion

Abstract

The aim of this bachelor's work is to familiarise a reader with all the aspects having an influence on the genesis of the bachelor's film called *Three nuts for fun!*. The film has been created at the branch of Classic animated production at the University of Tomáš Baťa in Zlín.

As a director of this film contributory its genesis already from its first idea, I'll try analyze the whole process in all its phases from the view of various film professions.

I want to point out all the problems and their solution, as well as all the experience brought by work on this project, that made me richer.

Just this experience can help other filmmakers of animated films in the future.

You'll find here description of script editor's preparations of the script, all the rules, we were following, photodocumentation storyboard and work on the musical component of the film.

Key words:

Three nuts for fun, Jakub Palmovský, Martin Šmoldas, production of the animated film, pixilation, stop – motion.

PODĚKOVÁNÍ:

Chtěl bych poděkovat všem lidem kteří byli ochotni mi pomoci ať už to bylo v jakékoliv fázi filmu, protože také díky nim tento film vznikl. Doufám ,že budu mít možnost jim tuto službu oplatit, protože si toho velmi cením.

OBSAH

1	TEORETICKÁ ČÁST.....	10
1	PŮVODNÍ SCÉNÁŘ – ZACÁTKY	11
2	NOVÝ ZACÁTEK.....	12
3	PITCHING – PREZENTACE	14
4	TECHNICKÉ ZÁZEMÍ	16
5	PŘÍPRAVA	18
6	NATÁČENÍ	22
7	POSTPRODUKCE A ZVUK.....	26
8	DOKONČENÍ.....	29
10	ZÁVĚR.....	31
	PRAKTICKÁ ČÁST.....	32
11	SYNOPSIS	33
12	PŮVODNÍ LITERÁRNÍ SCÉNÁŘ.....	34
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	36
	UKÁZKY OBRÁZKŮ	37
	SEZNAM PŘÍLOH.....	40

ÚVOD

Hlavní charakteristikou autorského filmu je velmi silné spojení mezi autorem a jeho dílem. V případě tohoto autorského filmu se jako jeho autor podílím téměř na všech jeho součástech od prvotního nápadu, přes dramaturgické přípravy, výrobu, natáčení, postprodukcii a také na produkční stránce.

Vedlo mě k tomu hned několik věcí. Jelikož můj projekt nebyl schválen výběrovou komisí, stal se projektem finančně nepodporovaným, což mě plynule dosadilo do funkce producenta. Jako produkčnímu se mi nepodařilo sehnat dostatek lidí zastupujících některé z profesí, což je z velké části následek nedostatku financí a z části starost o zachování autorského a uměleckého charakteru díla. Zachování své autorské vize se mi stalo prioritou a považuji za velmi důležité srozumitelně objasnit čtenáři cestu, kterou jsem se vydal, protože ne nadarmo se říká že cíl je cesta. Jak už to u pixilovaného filmu bývá, jednu z nejdůležitějších složek tvoří právě příprava, které jsem se rozhodl věnovat rozsáhlou kapitolu. Právě díky podrobné přípravě bylo možno film realizovat v daném termínu odevzdání. Objasním vám také kde jsem načerpal část svých zkušeností a jak jsem k novým zkušenostem přišel. Hlavním zdrojem pro tuhle bakalářskou práci se mi staly nezapomenutelné situace, akce i prohry v průběhu celé realizace.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 PŮVODNÍ SCÉNÁŘ – ZAČÁTKY

Když jsem přemýšlel nad tím, co vlastně budu točit jako můj bakalářský film, měl jsem celkem jasno. Nedávno jsem totiž prožil jeden osobní příběh, který mě docela poznamenal. Jednalo se o lásku jak jinak, proto jsem se rozhodl realizovat příběh s názvem $2+1=,2$. Napsal jsem k němu literární scénář a vypracoval storyboard.

Měla to být pixilace na téma lásky a zamilovaného trojúhelníku. Šlo mi o vyobrazení pocitů pomocí metaforických animací.

Celé se to mělo odehrávat v panelákovém bytě, což by pro mě znamenalo pronajmout byt asi na měsíc, nebo byt postavit v prostorech našich školních ateliérů, s čímž už mám zkušenosti z mé předchozí tvorby.

Storyboard i literární scénář jsem se rozhodl konzultovat s panem Štorchem, který má asi největší dramaturgické zkušenosti ze všech lidí, kteří se ve škole nacházeli. Když si to přečetl, označil můj příběh jako klišé, které zde už bylo několikrát, avšak ani to mě od realizace neodradilo.

Odradila mě až konzultace s vedením školy, kde jsem se dozvěděl, že s největší pravděpodobností žádné peníze na pronájem bytu nezískám a stavba bytu v ateliérech by prakticky byla možná, ale ne takového jaký bych si představoval.

Potřeboval jsem totiž tři menší pokoje. V ateliérech byl materiál na postavení sotva jednoho pokoje, který ve výsledku využila moje spolužačka. Také jsem musel brát v potaz školní vybavení a náradí, a proto jsem se rozhodl projekt nerealizovat.

Nyní jsem se nacházel ve velmi nepříjemné situaci. Do pitchingu zbývalo asi pět dní a já byl v bodě nula. Přemýšlel jsem nad realizací jednoho ze svých šuplíkových projektů, ale pro bakalářský film mi nepřišel dostatečně exkluzivní a nesplňoval ani požadovanou délku.

2 NOVÝ ZAČÁTEK

Při hledání nového příběhu, jsem si stanovil několik priorit. Jednou z nich bylo to, že bych chtěl čas strávený na filmu strávit příjemným způsobem, stejně jako při natáčení mého druhého pixilovaného projektu s názvem Houbař, který jsem natáčel v prvním ročníku na Filmové škole Zlín.

Když jsem se hlásil na Filmovou školu, u pohovoru jsem řekl, že mě fascinuje, kolik různých uměleckých odvětví se dá ve filmu skloubit. Takže mojí další prioritou se stalo to, že díky mému bakalářskému filmu můžou vzniknout nové objekty, které budou do budoucna žít svým vlastním životem.

Při volbě animační techniky jsem měl od začátku jasno. Pixilace je totiž technika, která je mi ze všech animačních technik nejbližší. Také jsem se rozhodl skloubit potřebné s užitečným a zakomponovat do práce několik věcí, které bych potřeboval udělat.

Vzhledem k tomu, že se blížily mé dvacáté páté narozeniny a s nimi samozřejmě spojená nějaká ta oslava, potřeboval jsem vše připravit.

Když jsem takhle seděl a přemýšlel, říkal jsem si „kdybych tak měl kouzelnou moc“ a nápad byl na světě. Postava, která díky kouzelné moci vytvoří obří párty v přírodě.

Přemýšlel jsem nad tvarem, který by měl film mít a pixilace, která plynule přejde do něčeho jako je videoklip mi přišla jako zajímavý nápad. Začal jsem intenzivně pracovat a přemýšlet nad celkovou koncepcí díla. Tak jako asi všichni jsem u toho spoléhal na částečnou finanční podporu ze strany školy.

Po několika dnech práce byl hotový literární scénář i storyboard a nezbývalo než ho správně odprezentovat na pitchingu. Problém byl však ten, že při prezentaci měli členové poroty před sebou veškeré podklady k předchozímu nerealizovanému projektu a já jsem mluvil o projektu novém. Takže tam vznikl určitý chaos a lidi byli dezorientováni.

Také můj rozpočet, jak jsem později zjistil, by nikdy neprošel. Do takového rozpočtu se totiž počítá i pronájem školní techniky, která je ve škole k dispozici, ale také každý den strávený ve školním ateliéru. Takže když má někdo rozpočet například 40 000Kč, tak to neznamená, že by dostal 40 000Kč od školy na ruku, ale že 40 000Kč by zaplatil, kdyby nebyl studentem a chtěl pracovat v ateliéru se školní technikou a nahrávat si zvuk ve školním zvukovém studiu.

Já jsem nechtěl používat školní prostory, školní techniku ani školní počítač, takže můj rozpočet byl celý z externích výdajů a byl vykalkulován na 27 000 korun.

Projekt byl neschválen a já student bez peněz jsem stál před důležitým rozhodnutím. Osekát film a předělat scénář, aby byl co nejlevnější, nebo začít co nejrychleji shánět finanční prostředky. Rozhodl jsem se pro variantu druhou.

Finanční záchranou, bez které by film pravděpodobně nikdy nevznikl (aspoň ne v takové podobě v jaké je) se mi stala pracovní nabídka v Norsku, kam jsem letěl na tři týdny pracovat. Byla to však věc, která mě opět dost zabrzdila.

Když jsem hledal herečku do filmu, byl jsem rozhodnutý, že chci zrzku, aby její vlasy kontrastovaly se zeleným mechem. Vyrazil jsem na lov do města s tím, že první zrzku, kterou potkám, oslovím a stalo se.

Nejenom, že jsem měl herečku, ale v průběhu natáčení se z ní vyklubala moje nová přítelkyně. Zbývalo už jen sehnat dostatek lidí na onu párty v přírodě, což měla zajistit moje oslava narozenin. Netušil jsem však, jak těžké je pixilovat více lidí najednou a o to těžší, když o pixilaci nic neví.

Když děláte něco venku, jste závislí na počasí. Naučil jsem se nevěřit předpovědi počasí. Nejednou se nám stalo, že jsme čekali i více dní na ideální počasí, nebo že jsme začali natáčet a začalo pršet. To byly ty nejhorší chvíle v průběhu celého natáčení.

Zvuk měl původně taky dělat Martin, který potřeboval peníze stejně jako já, ale když dostal zakázku v Praze, bylo jasné, že ji neodmítne. Takže jsem se ujal ruchové stránky a začal se učit se zvukařským mixem.

V této práci jsem se rozhodl uveřejnit i mou obhajobu na pitchingu, aby měl čtenář možnost vidět všechny rozdíly mezi tím jak byl film odprezentován a jak dopadl ve výsledku.

3 PITCHING – PREZENTACE

Můj projekt se jmenuje Tři oříšky pro zábavu.

Příběh je naprosto nerealistický a snový, i když pracuje s reálně vykonanou prací. Jedná se o pětiminutový snímek, který má velmi specifický tvar a bude dělaný pixilací kombinovanou s živou akcí.

První dvě minuty filmu budou čistě animované, a bude se v nich odehrávat příběh, který plynule přejde ve videoklip, nebo spíše v hudební vizualizaci, což bude tvořit konec příběhu. Tato část bude více experimentální, bude to pixilace kombinovaná s videem a bude přímo reagovat na hudební impulsy.

Hudba bude vnitroobrazová, protože uvidíme fyzickou osobu, která bude hudbu hrát. Tato část je zajímavá z hlediska natáčení, protože se bude celá točit ve tmě a v lese, k čemuž budu potřebovat elektrocentrálu na výrobu elektřiny. Bude to totiž především hra světél, záblesků a barev, aplikovaná na prostředí lesní párty. Ve výsledku by to mělo vyvolat dojem duhového lesa s mystickou atmosférou plnou energie a optimismu.

Samotný příběh není nijak složitý. Kluk v přírodě získá kouzelnou moc od tří kouzelných oříšků a aplikuje ji na zábavu při různých pracovních činnostech, které jsou teď pro spoustu lidí zapomenuté, stejně jako krása, kterou s sebou přinášejí. Těmito pracovními činnostmi zároveň připravuje ideální prostor pro párty v přírodě.

Konec příběhu je velmi otevřený, neboť když se kluk po večírku probudí na louce vedle krásné dívky, v ruce svírá ony tři oříšky, které zablikají, čímž dokážou, že ještě neztratily kouzelnou moc.

Hlavním cílem tohoto filmu, je zobrazit krásu přírodu a práce v ní. Pracovat se bude hlavně s přírodninami, jako je tráva, listí, kameny, větve, hlína, mech a spousta dalších věcí.

Samotné natáčení bude rozděleno na dvě části. Jedna část, ta animovaná, by se dělala teď na podzim a ta druhá část až na jaře.

Představa dělat něco takového v přírodě mě lákala z hlediska možností řešit nejrůznější překážky, které příroda bude klást a zároveň využívat improvizace, kterou bude nabízet.

Samotný film by šel rozdělit do tří částí. Jednou částí je objevování, když chlapec objevuje možnost kouzelné síly, další část je využívání, ve které kluk kouzelné moci využívá ke své zábavě spojené s prací. Třetí částí je jakási odměna a odhalení proč vlastně tu práci dělá. S natáčením to nebude jednoduché, protože se budu muset přizpůsobit světelným podmínkám a počasí.

Některé záběry budou vystavěny do polohy plošné až dekorativní, a to hlavně prací s barevnými plochami a strukturami, přičemž to bude snímáno shora. Mým cílem je vytvořit dílko barevné, hravé, bez jakýchkoli negací, nabité energií a přímo odkazující ke krásám přírody.

Hudba bude komponována přímo pro potřeby filmu vystavěná na elektronickém podkladu Lukáše Tvrdoně, doplněná o saxofon Jitky Šenkové a baskytaru Martina Šmoldase.

To že budu potřebovat velký kompars a sud piva budu řešit tak, že to skloubím se svou oslavou narozenin, takže večírek bude mít zčásti i dokumentární charakter.

Co se týká natáčení: k dispozici mám 3100 metrů čtverečních přírody, dieselový agregát o výkonu 1,5 kW, stativ s videohlavou, zrcadlovku Pentax K-X s videem v rozlišení HD, 2x500W halogenové světla na polohovatelném stativu, handy rekordér zoom H4N, 2 kondenzátorové mikrofony HTDZ-81HT , dodávku, flycam na dynamické záběry a sadu osvětlovacích barevných fólií.

Předpokládaný rozpočet 27 000Kč.

4 TECHNICKÉ ZÁZEMÍ

Co se týče techniky, rozhodl jsem se film realizovat na digitální zrcadlovku Pentax K-X, se kterou jsem dělal už čtyři projekty předím.

Kdo trochu zná digitální zrcadlovky, ví že jejich závěrka má určitou životnost, kterou jsem už pravděpodobně dávno překročil. Používání této zrcadlovky byl proto pro mě risk, ale neměl jsem na vybranou.

Předností tohoto aparátu je jeho pohon na tužkové baterie, kterých si člověk může nakoupit povícero a nehrozí mu, že by mu došla energie, pokud je průběžně nabíjí.

Celý film byl snímán v rozlišení 12 megapixelů (4288x2848), a to mi umožnilo pár postprodukčních úprav bez rozpixelovaného obrazu, ale zároveň zdatně naplnilo harddisk.

K samotné realizaci byly použity objektivy:

Sigma 14 mm se světelností 2,8

Chinon 28 mm se světelností 2,8

Centon 50 mm se světelností 1,7

Pentax – A 35-70 mm se světelností 4 po celé délce

Carl Zeiss Jena 135 se světelností 3,5

Soligor 85-205 se světelností 3,8 po celé délce

Dále: filtr skylight

sluneční clona

a makrokroužky

Místo drátěné spouště jsem používal dálkové ovládání od hifi věže, což mi umožňovalo u delších objektivů odpalovat až z deseti metrů.

U ateliérových scén jsem používal napájení zkrze podomácku vyrobený síťový adaptér. Místo odrazných ploch posloužil klasický bílý polystyrén. Ke svícení byly použity čtyři 500W halogenové světla na stativech, jeden 150 W halogen na stativu, studiové světlo Redhead 800 W a celá řada filmařských fólií pro práci se světlem.

Co bych ještě měl říct k objektivům je to, že všechny pochází z kinofilmových zrcadlovek a díky rozdílu velikosti čipu a kinofilmového pole je nutné jejich ohniska

přepočítat tzv. crop faktorem, který je v případě mého Pentaxe stanoven na 1,5 krát, takže z 50 mm objektivu je objektiv o fokální délce 75 mm a mění se i některé z jeho vlastností. Stává se například světelnějším, což je obtížnější hlavně při natáčení v hodně světelných scénách.

Je s ním těžší se vyvarovat přepalům, ale o to lepší je práce s ním v hůře světelných podmínkách. Jak už to u starších kovových objektivů chodí, jsou často dost těžké na to, aby je stabilně unesl obyčejný plastový stativ. Hlavně ve větru je to u pixilace dost znát. Proto jsem používal celokovový stativ Velbon AE, který má nosnost asi 8 kilo a taky stativ Slik Pressman, který jsem překopal na videohlavu Pentacon.

V místě kde jsem natáčel nebyla elektřina, proto jsem musel vypůjčit benzínovou elektrocentrálu, která nám svým hlukem a smradem dost znepříjemňovala natáčení.

Důležité bylo také mít dostatek káblů a prodlužek, které se musely maskovat tak, aby v záběru nebyly vidět.

Veškerou techniku bohužel nebylo možné nechávat na místě natáčení, takže se vše po natáčení muselo sbalit, odvézt a pak zase přivézt a rozbalit. K tomu je samozřejmě potřeba auta.

Našimi filmařskými auty se staly dodávka Mercedes z roku 88, Lada Niva a valník z roku 79, takže jsme byli velmi styloví.

Právě tyto auta byly do onoho terénu ideální (teda až na spotřebu), protože tam nevede asfaltová cesta, polňačka je samá díra, a když je mokro osobní auto se tam nedostane. Ne vždy bylo dost peněz, takže se nám párkrát stalo, že došlo palivo a o nám opět bralo náš drahocenný čas.

5 PŘÍPRAVA

Hned po pitchingu jsem začal s přípravou a šlo to pomalu.

Začalo to tím, že jsem nastartoval svou motorovou pilu a uprostřed „džungle“ vykácel asi 35 stromů. Poté následovala likvidace větví, tím že se z nich udělala, asi dva metry vysoká hradba, kterou plánuji do budoucna nechat obrůst ostružinami a psím vínem. Zbytek dřeva jsem nařezal a uskladnil, aby bylo na čem grilovat, až bude finální akce.

Pak jsem nakopnul křoviňák, všechno vysekal a pohrabal, takže prostor byl připravený.

Co se obtížnosti záběru týče, nejobtížnější byl pro mě záběr s lavičkami. Lavičky jsem sice měl, ale byly už tak zrezlé a staré, že se při přenášení, když jsem sekal trávu, polámaly. Což byl problém. Centrála totiž svářečku neutáhla a do žádného z aut se lavičky nevešly. Nezbyvalo než půjčit pořádný vozík za auto. Naložit je, což byla práce pro šest lidí a přivést je domů, kde se znovu posvařovaly.

Samozřejmě se z nich předtím musely odmontovat staré dřeva, které byly přichyceny šrouby tak zrezlými, že nezbyvalo, než je odsekat majzlem.

Lavičky se svařily, zase naložily a odvezly zase na své místo.

Jejikož jsem věděl, že lavičky budu natírat, musely se nejdříve celé obrousit smirkovým papírem, natřít antikorozním nátěrem, odmastit ředidlem, aby na ně chytla barva a natřít šedou základovou antikorozní barvou, stejně jako masivní železné schody, které jsem chtěl použít ke kadiboudě.

Potřeboval jsem, aby lavičky v záběru vypadaly staře a zašle. Jenomže po nátěru šedou barvou doslova zářily novotou. Proto jsem se rozhodl, že budou následně znečištěny blátem, smíchaným s popelem a vodou. Byla to jediná varianta, pokud jsem nechtěl spotřebovat spoustu dalších barev a ztratit další čas tím, že bych na nich vyráběl starou patinu. Pak se tam znovu přimontovaly staré desky. Mezitím jsem si všechno změřil a spočítal, abych věděl kolik nových desek musím sehnat.

Nakoupil jsem několik kubíků starších desek, protože nové byly moc drahé a začala pro mě téměř nekonečná dřina.

Desky bylo nutno opět naložit, přivést domů a složit. Musel jsem sehnat plachty, abych je mohl pozakrývat a připravit si vše pro práci. Začalo to tak, že jsem musel desky naměřit a pak z desek různých velikostí maflem nařezat velikosti, které jsem potřeboval.

V některých deskách byly hřebíky nebo díry, tak jsem tam vykružovačkou udělal díry, nakoupil dřevěné suky a vlepil je tam disperzním lepidlem.

Pak jsem desku po desce začal brousit flexou s brusnými kotouči a na závěr jsem na všech deskách strhnul hrany do kulata.

Následovalo nakoupení několika litrů lněného oleje, při čemž každá deska byla natřena třemi vrstvami ze všech stran.

Když desky po několika dnech vyschly, odvezl jsem je zase na místo natáčení a podle děr na kovových konstrukcích laviček, jsem si na ně naznačil umístění děr. Převezl jsem desky domů, vyvrtal do nich díry a očísloval je.

V železných lavičkách však ne všechny díry byly stejně velké a já chtěl všude stejné šrouby s kulatou hlavou, tak jsem vzal akuvrták, nakoupil vrtáky a všechny díry v železné konstrukci převrtal na 8 mm.

Následovalo nakoupení spousty šroubů, podložek a maticek.

Další hodně drahou položkou se stal nákup syntetických a akrylátových barev, ředidel a štětek. Zbývalo už jen začít lavičky animovat.

Dalším velkým objektem byla kadibouda. Naštěstí se mi povedlo sehnat starou, rozbitou kadiboudu, která se musela opravit. První jsem udělal novou podlahu a potom střechu z tvrzeného plastu, pod kterou jsem použil hliníkovou folii.

Jelikož jsem chtěl, aby kadibouda byla tak vysoko, že se do ní půjde po masivních železných schodech, musel jsem pod ni vyrobit sokl o rozměrech 90x70x100 cm.

Znamenalo to pro mě, nakoupit masivní trámy, ze kterých se udělala konstrukce aby těžkou boudu unesla, stlouct to dvoustovkami hřebíky dohromady a opláštit to opět deskami.

Ještě předtím však bylo nutno vykopat metr dvacet hlubokou jámu a aby sokl stál rovně, (protože to bylo v kopci), musel se usadit na metr dvacet dlouhé železné traverzy, což je také dobré pro to dřevo, aby nevlhlo od země.

U stavby této kadiboudy jsem se tak trochu inspiroval v dnešní době hodně diskutovanými ekologickými kompostními toaletama.

Ze přední strany soklu u jeho dolního okraje jsem umístil plastové větrací otvory a na jeho zadní straně u vrchu je umístěn plastový komín.

Funkci to má takovou, že pokud tam nikdo není a víko záchodu je zavřené nonstop tam cirkuluje vzduch zesponu nahoru, jako v komíně a odvádí zápach ven při čemž vysušuje výkaly a zmenšuje jejich objem.

Kadibouda se pak celá obrousila a byla připravena na natření. Pro tento film vznikl také další objekt a tím je starý dřevěný sud s kovovými obručemi, který jsem našel vyhozený ve městě. Tak jsem ho přivezl a změřil jestli se do něj vejde 50 litrová bečka piva.

Pak jsem si koupil šestky vrtáky a provrtal ho dírka vedle dírky ze všech stran. Tato práce se mi také trochu prodloužila skrz to, že vrtat do 2,5centimetrového naimpregnovaného dubového dřeva není zas taková sranda, což se mi potvrdilo už když mi shořela první vrtačka a ještě víc, když shořela i vrtačka mého kamaráda.

Pak jsem půjčil pípu a vyřezal shora otvor přímočarou, aby se tam pípa dala upevnit. Jako poslední jsem dovnitř nainstaloval vánoční světýlka, aby objekt v noci svítil, což výrazně odlehčilo masivní hmotu sudu a proměnilo to jeho celkový charakter.

Další z prací bylo ohniště. K tomu jsem potřeboval žulové kostky, které jsem sehnal za odvoz a taky super gril, který vznikl rozřezáním nákupního vozíku flexou- vše doporučuji, dá se na tom i vařit.

Součástí přípravy bylo také zajistit stravovací potřeby mého herce, tak jsem se dal do vaření.

Zjistil jsem, že šest kilo sójového rizota se zeleninou a sýrem byl ideální způsob jak udělat něco na víc dní, co se dá jíst i studené. Když rizoto ztvrdlo, dal jsem ho na pánvičku, zalil vejcem, zasypal to karim a nové jídlo bylo hotovo.

Pak následoval špenát a několik kilo špekáčků.

Nevyhnutelná je také technická příprava, což v mém případě znamenalo přeinstalování operačního systému počítače, defragmentaci všech harddisků a připravení pokoje na ateliérové záběry, což znamenalo přesunutí obrovského množství věcí.

Ze začátku jsem měl stanovený časový harmonogram, ale ukázalo se, že skrze podmínky není absolutně možné podle něj pracovat. Mates, který točil dokument, musel využívat určitých akcí, které často přišly ze dne na den a mně plány neustále kazilo počasí i finanční nedostatky, proto jsme si vždy natáčecí plány tvořili vždy před natáčením.

Než se s natáčením začalo, udělal jsem spoustu testů, počínaje nafocením velikosti záběrů, přes testy všech objektivů při různých světelných podmínkách. Tyto testy byly velmi důležité a pomohly mi při zvolení ideálního skla pro daný záběr.

Testy jsem prováděl tak, že jsem standardně nastavil ve foťáku všechno na střední hodnoty (saturaci, kontrast, ostrost, jas a barevný tón). Potom jsem dělal fotky stejného objektu a pozoroval na fotkách odchyl od středních hodnot a výsledky byly ohromující.

Některé objektivy byly náchylné na odlesky díky horším antireflexním vrstvám, jiné zas měly tak přehnané zobrazení barvy, že působily až kýčovitě. Už v tuhle chvíli mi bylo jasné, že budu mít co dělat v postprodukci s barevnými korekcemi. Taky jsem dělal animační zkoušky, při kterých jsem zjistil hromadu nedostatků. Po každém natáčecím dnu jsem taky vyčistil všechny objektivy, abych zabránil zbytečnému hromadění prachu a nečistot, protože prostředí ve kterém se natáčelo bylo hlavně na jaro dost rozdajné, co se hlavně žlutého pylu týče. Pyl byl všude a velmi pracně se ho sbavovalo.

6 NATÁČENÍ

První záběr se točil už na podzim a byl to záběr s podzimním listím.

Je to jediný zcela abstraktní záběr ve filmu, který je jakýmsi metaforickým vyobrazením duševního blaha hlavního hrdiny.

Celý den jsme obcházeli okolní krajinu a hledali správné stromy k sesbírání listí.

Chyba však byla ta, že jsme je zrovna netřídili podle barev, a proto nás čekala práce na jejich roztřídění. Když byly roztříděny podle barev, začala se skládat kompozice.

Záběr se odehrává na zemi a je snímán přímo shora kolmo na zem. Zbývalo už jen vymyslet nějakou tu konstrukci, která by umožnila takové snímání. Posloužil nám k tomu žebřík, izolepa, stativ a několik tkaniček z bot.

K nasvícení scény jsem použil pouze odraženého světla, které se odráželo od bílé stropní zdi.

Animace s listím musely proběhnout okamžitě po jeho sesbírání, protože velmi rychle začalo usychat, kroutit se a ztrácet barvu.

Dalším obtížným plošným záběrem byl poslední záběr ve filmu a to záběr pokrytý mechem.

Asi jsem byl naivní, když jsem si myslel, že po zimě přijdu do lesa, nasbírám si mech a je to. Když jsem se na kole vydal mech do lesa hledat, trvalo dlouho než jsem ho našel. Vyskytoval se však na vícero místech, všude bylo trochu. Musel jsem si místa označit a postupně je objezdit autem a naházet plný kufr mechu.

Když jsem mech doma rozložil, začal usychat stejně jako listí.

Než jsem záběr natočil trvalo to asi dva dny, proto jsem ho po čas těchhle dní musel kropit, aby neztratil barvu.

Když jsme začali točit, Natálie – moje herečka se přiznala k tomu, že trpí velmi agresivními alergiemi, téměř na všechno, hlavně na traviny a mechy, což nebylo nic moc, na to že pod nimi měla strávit několik následujících hodin.

V průběhu animace jsem hýbal i se světlem, aby to podpořilo ranní atmosféru. V záběru, kde hlavní postavě blikají rukavice se stalo nemožným, aby herec udržel ruce na stejném místě při tak pomalém a náročném převlékání různě barevných rukavic

.Nejdřív jsem to chtěl udělat tak, že odliju ruce, čímž vznikne sádrová forma a budu moc udělat odlitky, které by měl herec zastrčené v rukávech a tím pádem by se až tak nehýbaly.

Jako separátor na sádrovou formu jsem používal roztopený včelí vosk. Bohužel po několika hodinách práce forma stejně při rozdělování praskla, čímž jsem se rozhodl stagnovat na tuto metodu.

Přijatelným řešením se ukázalo to, že při natáčení měl herec ruce vždy podepřeny, tak aby to nebylo vidět v záběru. Při předchozích animačních zkouškách jsem také zjistil, že musím vyrobit několik naprosto stejných oříšků, které budou ve výsledku barevně blikat.

Protože když jsem měl oříšky jenom jedny, s tím, že je budu přebarvovat akrylátovými barvami, nebylo pro herce opět možné udržet ruce ve stejné pozici než já nabarvím oříšek a vysuším ho horkovzdušnou pistolí.

V tomto případě se sádrová forma povedla a já měl mačkáci formu.

Podobný problém, který jsem zjistil už při animační zkoušce byl ten, že když chci udělat vsáknutí oříšků do rukavic, nejde to tak, že bych moduritový oříšek postupně ubrušoval, protože se rozpadne. Musel jsem si opět připravit jeho fáze.

Když se točil záběr s barvením laviček, šlo to tak pomalu, že se hodně změnilo světlo, což je vidět i v záběru. Postupně jsme přidávali jednu barevnou skvrnu za druhou. Při natáčení, když jsme dělali zjevení nových desek na lavičkách, jsem byl svým hercem označen jako tyran.

Odehrává se to totiž ve velkém celku a Mates musel setrvávat v jednotlivých fázích abnormálně dlouhou dobu. Občas mě ho bylo i líto.

Navíc knír vystřižený z kožešiny, který měl přilepený oboustrannou páskou měl tendence se odlepovat, když se Mates zpotil a pokaždé když knír spadl na zem, nalepila se na něj špína.

V záběru, když je tam prolínačka a změní se celá příroda, bylo důležité si udělat dřevěnou desku s dírami na stativ a pevně ji přikotvit k zemi, abych mohl po delší době mít záběr stejný.

Taky bylo nutné na nohy i hlavu stativu zaznačit přesně jejich polohy a zaznačit si údaje o objektivu a nastavení ve foťáku. Když jsem vymýšlel vizuál herce, chtěl jsem aby měl černé kruhy kolem očí, protože měl brýle beze skla, tak před každým natáčením se musel Mates nalíčit.

Jako maskérna nám sloužil jeho malý norský karavánek.

Mě osobně dalo nejvíc fyzicky zabrat natáčení záběrů se sáňkami, když jsem musel Matesa postupně tahat do kopce.

Sáňky samozřejmě do kopce hodně dřely a Mates váží o dost víc než já, tak jsem si připadal jako mraveneček.

Navazovala na to sekvence jízdy, kdy se musela vyrobit konstrukce připevněná k sáňkám z profilovaného plechu na konci s upevněnou hlavou stativu. Mělo to působit jako kamerová pixilovaná jízda.

Záběr co mě nejvíc zklamal bylo posekání trávy. Natáčelo se to na velikonoční pondělí, hned po šlaháčce a bylo hrozné horko, což neblaze působilo na množství vstřebaného alkoholu v těle.

Vše šlo sice podle plánu, postupně se vždy posekal kousek křoviňákem a udělal se snímek. Jenže ve výsledku se to v mnohodetailnosti trávy zcela ztratilo. Proto jsem se rozhodl tomu trochu pomoci postprodukčně.

Některé záběry do filmu přibyly zkrze improvizace. Například když jsme pixilovali motýla, naháněli jsme ho asi dvě hodiny než se nám povedlo ho unavit, aby setrval chvíli v klidu.

Stalo se mi i malé překvapení (kromě toho že mi někdo ukradl vrtačku z auta), když se můj herec v průběhu natáčení ostříhal. Tomu se mi ani nechtělo věřit.

Co se týče závěrečných záběrů na párty, to už jsem byl vážně v časovém presu.

Jeden týden se akce nemohla konat skrze počasí, další týden jsem neměl vůbec nikoho kdo by na ni přišel. No a víkend před odevzdáním filmu se to odehrálo.

Počasí sice taky moc nepřálo, prasklo nám jedno světlo a lidí se taky moc neukázalo, hlavně skrze počasí, maturity a bakalářky.

Taky jsem zjistil, že kluk co mi měl dělat podkladový beat pro hudbu do filmu také nemůže a že Mates musí odjet pryč.

V téhle chvíli byla improvizace jedinou možností. Film byl natočen a mě čekal skok do postprodukce.

7 POSTPRODUKCE A ZVUK

Můj obrazový materiál celkem zaplnil třicet dva osmy gigových karet, protože některé záběry jsme natáčeli vícekrát.

V postprodukcí je pro mě nejdůležitější organizace. Zjistil jsem například, že počítač pracuje s videem rychleji, pokud je video umístěno ve windowsácké složce s názvem videa.

Začal jsem tím, že jsem kartu po kartě natáhl do TV Paintu v plném rozlišení a vyexportoval to jako nekompimované avi, které jsem naházal do mého stříhového softwaru EDIUS 4,5 od firmy Grass Valley.

Tam jsem vystříhal špatné framy a hrál si s časováním.

Poté jsem všechno zálohoval na externí hardisky značky Western digital protože, z vlastní zkušenosti můžu říct že když se mi jednou harddisk porouchal těsně před koncem záruky, nejenom že mi ho vyreklamovali, a dali mi místo něj novější a rychlejší model, ale zálohovali mi na něj i všechny mé data.

Záběry, se kterými jsem chtěl pracovat v After Effectech jsem opět vyexportoval v plném rozlišení, upravil v Aftrech a opět nekomprimovaně vložil do Ediusu.

Počítači se moc nechtělo pracovat s tak obrovským množstvím dat, takže jsem to musel velmi často průběžně předrenderovat a strach z pádu počítače se mi stal noční můrou, stejně jako četné barevné korekce, které jsem musel dělat v téměř každém záběhu skrze rozdílné vlastnosti použitých objektivů.

S vytvářením zvuků jsem již měl nějaké zkušenosti ze svých předchozích projektů, protože jsem si zvuk pokaždé dělal sám a teď mě to čekalo znovu.

Neumím sice pracovat se žádným programem na komponování hudby, ale našel jsem si na youtube.com hudbu od autora jménem Marsbeign co se nejbliže blížila mé představě ideálního beatu.

Z této hudby jsem si pak vystříhl kratičký úsek, který jsem upravil podle sebe a z něj jsem poskládal beat, u kterého jsem si pak doupravil tempo.

Některé atmosféry jsem si nahrával přímo v přírodě, jiné zvuky zase doma.

Musel jsem si připravit alespoň trochu odzvučený prostor, což jsem udělal obskládáním prostoru všemi matracemi co jsme doma měli. Potom jsem oslovil kamaráda, který se mnou spolupracoval na hudbě pro film Houbař, který ke mně přijel se spoustou hudebních nástrojů a začali jsme nahrávat.

Nahrávání bylo super. Je to totiž člověk který má neskutečný cit pro hudbu. Na vlastní oči jsem byl svědkem toho když měl koncert a lidi se tam dojetím rozbřečeli. Co se týče mých požadavků, nebylo vždy jednoduché mu vysvětlit co bych si asi představoval

. Když jsem mu to nedokázal vysvětlit, nejvíc mi k tomu dopomohly songy které mě danou hudbu připomínali.

Byl jsem nadšený z jeho ochoty přijet, když měl doma hodně nemocné dítě. Jediné jak jsem mu mohl pomoci já bylo to, že jsem mu alespoň proplatil cestu. U natáčení byla tak krásná atmosféra, že na ni s těžší zapomenu a myslím že pro něho to byla taky dobrá zkušenost.

Co se týče vysvětlování požadavků, hodně mi k tomu pomohly hodiny zvuku s panem Kaláčem a ještě víc mi pomohli při zapojování mixu a techniky.

Taky už jsem věděl že tam musím nastavit určité decibelové limity aby zvuk nebyl přebuzený, nebo zkreslený.

Já mu vždycky pustil do sluchátek tempo, které požaduji a vysvětlil mu své potřeby a on to zahrál. Potom jsem z těchto samplů opět skládal výsledný zvuk. Pro některé zvukové úpravy jsem používal freewarový program audacity a něco se dalo udělat i v ediusu.

Každopádně práce se zvukem mě stále víc a víc zajímá a doufám že do její problematiky proniknu hlouběji při mých dalších projektech.

Už při prvních zkuškách mixážního pultu Shure fp 42, jsem si užil dost legrace. Zkoušel jsem je totiž na balkoně a nechtěně jsem zachytil velice vtipné a intimní rozhovory. Druhou zkoušku jsem dělal v noci u Míkovské přehrady, když jsem si užíval skvělí žabí koncert.

8 DOKONČENÍ

Film byl hotov a nezbývalo než ho vyrenderovat a vyexportovat.

Pro finální obraz jsem zvolil rozlišení 1280x720 a výsledný export jsem dělal v programu Canopus Pro Coder.

Zbývalo už jen vypálit ho na dvd a splnit veškerou administrativu, kterou škola požadovala.

V téhle práci jsem si uvědomil, že můj šest let starý počítač na takovou práci naprosto nevyhovuje a při dalším projektu budu pravděpodobně potřebovat lepší a rychlejší.

Taky mi je naprosto jasné, že kdybych finanční podporu ze strany školy dostal, peníze které jsem do filmu vrazil, bych vrazil stejně. Ale stálo by to za to. Nemusel bych téměř všechno dělat sám a mohl bych lidem zaplatit alespoň cestu. Tento film má pro mě velkou cenu, stejně jako ostatní mé projekty, protože vím že každý projekt mě něčím obohatí a něco nového přinese.

Vím, že se na něj nemohu teď objektivně podívat, protože jsem na něm strávil příliš mnoho času a také vím, že až se na něj s odstupem času podívám, najdu tam spoustu věcí, které bych dělal jinak, ale беру to jako cennou dokumentaci mého osobního rozvoje.

Nezpochybnitelně mě film obohatil obrovským množstvím zkušeností a hlavně zážitků. Právě díky filmu jsem se totiž posunul opět dál i v mých mimoškolních projektech, které už mi na srdci leželi přespříliš dlouho. Bývá zvykem do bakalářské práce psát rozpočet celého filmu. Ale já jsem se rozhodl ho nezveřejnit hlavně by to ani nešlo, protože jsem neměl čas to všechno počítat a kdo jezdí autem ví že ropa při takových popojíždkách dokáže taky pěkně zavýřit. Myslím, že jsem zde popsal mnoho a kdo o těch věcech něco ví, jistě si výdaje dokáže představit. Při posledních záběrech můj foťák už začal blbnout, tak myslím že už brzo skoná. Každopádně bych chtěl poděkovat firmě Pentax za tuto skvělou mašinku. Doufám, že se mi povedlo alespoň zčásti nastínit realizaci tohoto projektu a doufám, že někomu někdy k něčemu tahle práce poslouží, teda pokud ji pokud ji během následujících 14 hodin stihnu přepsat, nechat svázat a odevzdat. Díky za přečtení.

9 ANIMACE A VÝTVARNO

Když jsem vymýšlel výtvarno celého filmu, rozhodl jsem se navázat na mé dva předchozí pixilované projekty (Houbař a Zasloužená Lahůdka) a tím uzavřít moji pixilovanou trilogii

absurdních příběhů. V každém z těchto filmů se vyskytuje stejný špinaví kožešínoví knír, který vytváří z hlavního hrdiny určité podivné individuum, které zažívá své příběhy.

Tímto filmem se každopádně s tímhle knírem loučím, protože cítím, že co se týče mé filmové tvorby, bude se teď ubírat poněkud jiným směrem. Vzhledem k absurdnosti příběhů i potřeštěnému hlavnímu charakteru, jsem si ani nemohl dovolit snažit se animací napodobit reálné pohyby. Byl jsem rozhodnut, že animace musí jít ruku v ruce s vizuálním stylem, proto jsem se rozhodl vymýšlet pohyby nad míru stylizované, když jsem se tím podílel na týrání svých herců, kteří často při natáčení vydávali bolestiplné zvuky plné utrpení, to většinou když se jich zmocnila ona nesnesitelná svalová křeč. Většina lidí, která mé filmy viděla je okomentovala tak že mé charaktery se chovají jako by právě prožívali nějakou drogovou euforii. Možná na tom něco bude, koneckonců právě kvůli takovýmto stavům lidé drogy berou. Myslím že se do mé stylizace hodně promítají některé mé duševní stavy a bohatý smysl pro imaginaci. Víím že lidé často názory mění, ale už delší dobu setrávám na názoru, že je zbytečné dělat věci realistické, protože ty jsou všude kolem nás. Jsem člověk který se snaží co nejvíce využívat odpady, protože právě jejich využitím přestanou být

odpady a nabudou zcela nového charakteru. I když to možná není z filmu zcela zřejmé i zde jich bylo využito dost.

Důležitou změnou je, že nakonec jsem druhou půlku filmu místo živé akce provedl tyky v pixilaci, protože jsem zjistil že i když jsem měl světla dost, nestačilo to na to abych mohl natáčet při stejné citlivosti (ISO) jako při pixilaci a rozdíl v zrnitosti obrazu by byl dost markantní hlavně ve tmě. Navíc film působí více jednotně.

10 ZÁVĚR

Tento závěr pro mě není jenom pouhé ukončení filmu, nebo práce na které jsem pracoval.

Znamená to pro mě zamyšlení se a zhodnocení celého mého průběhu studia a odžitých dalších tří let.

Myslím že na škole jsem se toho hodně naučil a získal hodně zkušeností, i když tam byli momenty když jsem fakt přemýšlel že bych studium ukončil. Naštěstí se ve škole nacházelo hodně skvělých lidí, kteří měli hromadu zkušeností a šlo na nich vidět že je předávají s radostí, a s láskou k filmu. Proto bych chtěl těmhle lidem ze srdce poděkovat za jejich ochotu a trpělivost a uvědomuju si že ne vždy to měli snadné v podmínkách ve kterých museli pracovat. Hlavně bych chtěl poděkovat panu Kolářovi, který mi několikrát půjčil vlastní techniku a vždy přispěl dobrou radou, dále Petrovi Štěpánkovi, který byl skvělým technikem i když toho na něj někdy bylo fakt dost, taky skvělím ženám ze studijního oddělení, které vždy dokázali situaci zachránit a poradit, mým supervizorům za skvělé rady a samozřejmě spoustě dalším lidem, včetně míkovských zahrádkářů, kterým jsem nejednou svým autem zvýřil prach kolem hlavy, lidem kteří mi v nouzi pomohli i hospůdce u Slezáčků za propůjčení rekvizit.

V následující praktické části naleznete původní literární scénář, prvotní synopsi a původní storyboard. Na základě těchto dokumentů můžete posoudit na kolik se film změnil od prvotních nápadů nebo co přibylo a ubylo.

Doufám, že se mi povedlo alespoň zčásti nastínit realizaci tohoto projektu a doufám, že někomu někdy k něčemu tahle práce poslouží, teda pokud ji během následujících 14 hodin stihnu přepsat, nechat svázat a odevzdat. Díky za přečtení.

PRAKTICKÁ ČÁST

11 SYNOPSE

Jedná se asi o pěti minutový animovaný film, který asi ve třetí minutě plynule přejde ve videoklip. Celý film bude zpracován pixilovanou technikou z části kombinovanou s videem.

Hlavním motorem filmu je spjatost s přírodou a čerpání z krás lidské práce v ní.

Film má jakoby tři části.

Jednou z částí je objevování, ve které klukovi sedícímu na staré zničené lavečce v přírodě cinknou o hlavu tři kouzelné oříšky, které od přírody přijme a dají mu kouzelnou moc, u které postupně objevuje její možnosti.

Druhou částí je využívání. V této části kluk pracuje s energií, kterou mu oříšky dali a využívá ji velmi kreativním způsobem, aplikovaným na nejrůznější pracovní činnosti.

Třetí část je odměna v podobě divokého večírku s přáteli, která pracuje a přímo reaguje na rytmus hudby a plní funkci vizualizace k hudbě.

Tato část se celá odehrává ve tmě, přičemž výraznou roli hraje hra světla.

Postupné rožínání, zhasínání, přemístování světla, hra s intenzitou a změnou teploty světla pospolu budou vytvářet dojem kouzelného duhového lesa reagujícího na hudební podměty.

Při animování se bude využívat hlavně přírodních materiálů jako je mech, kameny, dřevo, tráva, listí, větve atd.

Některé záběry budou vystavěny až do dekorativní plošné polohy využívající práce se strukturami přírodnin.

Dalším cílem je dobře vybudovat atmosféru noční kouzelné párty.

Tento film je výzvou zkusit si animaci v těžkých podmínkách a zdolávat všechny přírodní překážky, čímž se často otevírají zcela nové možnosti a tím může vzniknout i prostor pro improvizaci. Hudba bude vznikat současně s filmem, takže bude více flexibilní.

Výsledkem by mělo být dílo ve kterém bude cítit dotek přírody a čas který plyne pomaleji, bude příjemné na vzhlednutí a bude nabitá pozitivní energií.

12 PŮVODNÍ LITERÁRNÍ SCÉNÁŘ

Uprostřed přírody se nachází stará polorozpadlá lavička, na které mlčky sedí chlapec s rukama položenýma na stole, ve stínu stromu tyčícího se nad ním.

Na větvi, která je přímo nad jeho hlavou se utrhnou tři kouzelné oříšky, odrážejíc se od jeho hlavy dopadají přímo před něj na stůl.

Netrvá dlouho než je uchopí do rukou na kterých má bavlněné rukavice.

Zblízka si oříšky prohlíží.

Oříšky najednou barevně zablikají a zmizí.

Kluk se dívá na prázdné ruce, vtom jeho rukavice barevně zablikají.

Udiveně na ně kouká, pokrčí ramena a jeho pohled se zaměří na bzující mouchu, která lozí po stole. Kluk vstává z lavičky a odchází, přičemž zaplácně onu mouchu.

V momentě, když se dotkne stolu uslyší kouzelné cinknutí a stůl i s lavičkami se začnou zbarvovat různými barevnými skvrnami.

Chlapec stojí a pozoruje, jak se všechno zbarví. Potom tleskne a na stole i lavičkách se objeví krásné nové dřevěné desky.

Když kluk stojí u zarostené louky, tleskne zase a louka se celá sama poseká před jeho očima.

Rozhodne se kouzelnou moc tří oříšků využít ke své zábavě a posekanou louku sjíždí velkou rychlostí na sánkách.

Zastaví na smyka u laviček, vezme klacek, se kterým jako kružítka udělá do hlíny kruh kolem sebe a ustoupí. Kruh se sám vyhloubí a přijedou tam žulové kameny, které se poskládají do vyhloubeného prostoru, tak že utvoří ohniště. Následuje je zmuchlaný papír a klacíky a ohen je připraven. Při pozorování této činnosti se chlapec opře o strom, který se taky celí obarví nejrůznějšími barvami.

Když kluk stojí u staré popelnice, tleskne opět a popelnice taky zkrásní pomocí barev. Její víko se pootevře a začne z ní vyjíždět šňůra špekáčků, která se doplazuje až na gril, který stojí na ohništi. Zatímco se špekáčky grilují, kluk radostně jezdí na sánkách kolem ohniště.

V tom se zarazí a přemýšlí, co mu ještě chybí.

Když se mu žárovka rozsvítí, pousměje se a několikrát tleskne.

Přijede tam velké auto bez řidiče, otevřou se boční dveře odkud se vykutálí sud piva a dokutálí se až k lavičkám a ohništi. Hned po něm z auta začnou vyskakovat přátelé a každý něco nese.

DJ už je na místě a pokládá desku na gramofon. Deska se začne točit a začne hrát hudba. Kluk leží na zemi obklopen barevným listím, které pulzuje barevně jako nějaký equalizer a vychutnává si muziku, přičemž zavře oči.

Je tma, muzika hraje a nejrůznější záblesky světla začnou popisovat místo lesního večírku, kde lidi tancují, pivo teče a hudba hraje. Začnou blikat stromy, rožínají se, zhasínají, mění barvy, nebo o sobě dávají znát pouze v siluetách a záblescích, stejně jako bavící se lidé. Vše to přímo reaguje na rytmus hudby a z celého prostoru se stává magický duhový les plný energie a nadšení.

Ráno, se pod mechem nachází dvě těla k sobě přitulené. Mech postupně jako peřina odkryje onoho chlapce, který se probudí a podívá se na ruku ve které svírá tři kouzelné oříšky které opět zablikají.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Josef Valušiak- Základy střihové skladby- Praha-nakladatelství AMU- ISBN 80- 7331-039- 2

Ivo Bláha- Zvuková dramaturgie audiovizuálního díla- Praha-nakladatelstvíAMU-ISBN 80-7331-010-4

UKÁZKY OBRÁZKŮ

Obr.1- svítící objekt

Obr.2- objekt bečka

Obr.3- objekt kadibouda

Obr.4- mech

Obr.5- slide

SEZNAM PŘÍLOH

-storyboard

-obrázky z filmu

-štábová listina

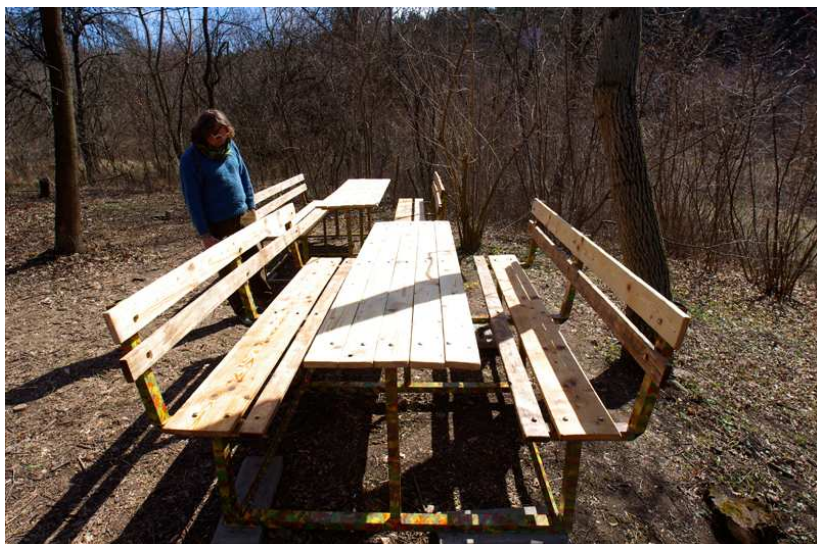
Obr.6- party

Obr.7- detail

Obr.8-ohniště

Obr.9- lavičky

Obr.10- oříšky

Obr.11- listí

Obr.12- atelier